

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Στατισόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἐκπαιδείας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἑξωτερικὴ	Ἑξωτερικὴ
ἑτήσια 80. 16.—	ἑτήσια 80. 25.—
ἡμηνίος 8,50	ἡμηνίος 13.—
τρίμησις 4,50	τρίμησις 7.—

ΑΜΕΡΙΚΗΣ (μόνον ἐτησίᾳ) δολλάρια 4.

Πε. ἰσίδος Β'. Τόμος 29ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΒΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1379

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 28 Μαΐου 1922

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουμένης μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐξουπιδίου ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθολομαίου

Ἔτος 44ον. Ἀριθ 26

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια)

Ἐτρεξε στὸ κουτί, ἔβαλε μέσα τὴν κασσετίνα, τὸ φορτώθηκε στὸν ὦμο του καὶ ἐγύρισε στὸ παράθυρο.

Καθὼς τὸχε προδλέψει, τὸ παράθυρο δὲν ἦταν ψηλό. Ἄλλως τε εἶδε πὺς θὰ ἐπεφτε πάνω σὲ πυκνὴ χλόη.

Βεβαιώθηκε πὺς κανεὶς φρουρὸς δὲν ἦταν ἐκεῖ κοντά, καὶ πήδησε στὸν κήπο.

Ἡ νύχτα εἶναι σκοτεινὴ. Δὲν ξέρει κατὰ ποῦ νὰ διευθυνθῇ. Θέλει τὸ σινιὸρ Πελιάσκο· μὰ ποῦ νὰ βρῖσκεται ἄραγε ὁ σινιὸρ Πελιάσκο;

Ἐνὺ προσπάθει νὰ προσανατολισθῇ, κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα τύμπλεγμα θάμνων, διακρίνει, λίγα βήματα ἀρριστερά του, ἕνα φρουρὸ, ποῦ περπατεῖ πάνω κάτω μετ' ὅπλο στὸ χερί.

— Προσοχή! συλλογίζεται τὸ παιδί... ἂν μεῖ ἰδῇ κανεὶς, χάθηκα, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ κύριός μου... Πρέπει νὰ χωρῶ τὰ μάτια μου τέσσερα.

Καθὼς ἐπισκοποῦσε τὸ πάρκο, ποῦ τὸ φώτιζε κάθε τόσο ἡ σελήνη, δαίμοντας ἀπ' τὰ σύννεφα, ἐγνώρισε στὰ δεξιὰ του τὸ διαμέρισμα, ὅπου τοὺς εἶχαν ὀδηγήσει ὅταν ἤρθαν.

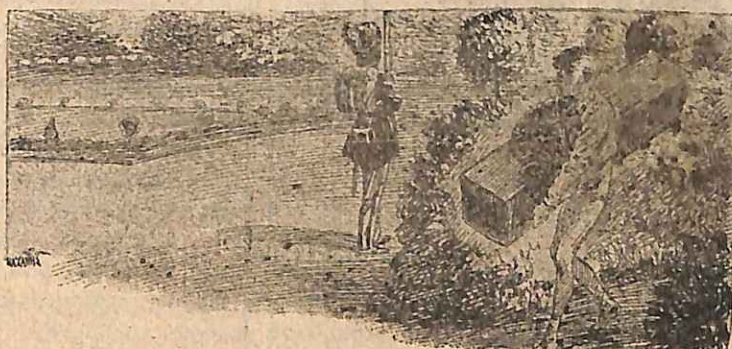
Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ πάη πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Κρυμμένος πάντα πίσω ἀπὸ τὰ πυκνὰ δέντρα, μετ' ὅσον τοῦ στή ράχη, κατόρθωσε νὰ φτάσῃ στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ ἀνακτόρου, χωρὶς ὁ φρουρὸς νὰ πάρῃ εἰδηση.

Ἐκεῖ ὅμως παρουσιάστηκε ἄλλη

δυσκολία: Πὺς νὰ μῇ; Τὸ κτίριο ἦταν κλεισμένο μετ' ἑνὶ σιδερένιᾳ πόρτα, κλειδωμένη. Τὸ ἐμπόδιο αὐτὸ ἔκανε τὸ παιδί ν' ἀπελπισθῇ γιὰ μιὰ στιγμή. Κάθησε πάνω στὸ κουτί του καὶ συλλογίζετο:

— Ὅ ἀναγκασθῶ ἄραγε νὰ περιμένω ἔδω ὡς νὰ ξημερώσῃ; Κι' ἔτσι οἱ ἄνθρωποι τοῦ παλατιοῦ μεῖ ἰδοῦν καὶ μερῶν τῶν; Βέβαια θὰ με συλλάβουν!

— Ἄν μεῖ ἰδῇ κανεὶς, χάθηκα! (Σελ. 201, στ. α')

Ἐνὺ ἔκανε τὶς θλιβερὰς αὐτὰς σκέψεις, ἀκουσε κάτι φωνές· καὶ ἄμέσως τὸ πρόσωπό του φωτίσθηκε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἐλπίδα.

— Μὰ βέβαια! ἔκαμε... Αὐτὴ εἶν' ἡ φωνὴ τοῦ σινιὸρ Πελιάσκο καὶ τῆς γυναίκας του... Μαλώνουν ὅπως πάντα!

Οἱ φωνές αὐτὲς ἐρχόνταν ἀπὸ ἕνα παράθυρο φωτισμένο στὴν πλευρὰ ἐκείνη τοῦ πρώτου πατώματος.

Ἀμέσως πῆρε τὴν ἀπόφασή του. Ἐσκυψε, μάζεψε μιὰ φούχτα ἄμμο καὶ τὴν πέταξε στὸ παράθυρο.

Στὴ στιγμή οἱ φωνές ἐπαύσαν καὶ τὰ παραθυρόφυλλα ἀνοιξαν. Ἐνα κορμὶ ἐπρόβαλε στὸ παράθυρο:

ἦταν ὁ σινιὸρ Πελιάσκο, ποῦ ἤθελα νὰ ἰδῇ τί ἐσήμαινε ἡ παράξενη ἐκείνη βροχή. Ἀμέσως, μετ' ὅσον σιγανὴ μὰ καθαρὴ, τὸ παιδί τὸν φώναξε:

— Σινιὸρ! Ἐγὼ εἶμαι... ὁ Φρέδος.

— Σὺ! ἀκούστηκαν δυὸ φωνές μαζί γεμάτες συγκίνησιν... Σὺ! Ποῦθε ἐρχεσαι;

— Τώρα θὰ σὰς πῶ... Βοηθήστε με ὅμως πρῶτα νὰ νερῶ.

— Μὰ πὺς;

— Ρίξετέ μου ἕνα σχοινί, ἕνα σεντόνι, ὅ,τι νάναι, καὶ γὼ θ' ἀνερῶ.

Ὁ μηχανικὸς ἀκολούθησε τὴν φρονιμὴ αὐτὴ συμβουλὴ καὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἕνα ἄσπρο σεντόνι κρεμόταν στὸν τοῖχο.

Ὁ Φρέδος ἔδεσε πρῶτα τὸ κουτί του καὶ ὕστερα φώναξε:

— Τραβήχτε!

Ὁ μηχανικὸς ἐτράβηξε. Ὑστερ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ σιωπῆς, τὸ παιδί ἀκουσε μετ' ὅσον τοὺς δυὸ Ἰταλοὺς νὰ φωνάζουν τρελλοὶ ἀπ' τὴν χαρὰ τους, καθὼς εἶδαν τὸ περίφημο κουτί τοῦ ἀνδρικοῦ.

Ἐρριξαν πάλι τὸ σεντόνι καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ κρεμάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Φρέδος.

Σὲ λίγο ἦταν ἀσφαλισμένος μεσα στὸ δωμάτιο τῶν Ἰταλῶν, ποῦ μετ' ἄγωνία καὶ κατάπληξιν, τὸν ἐπνιγαν στὶς ἐρωτήσεις.

Τὸ παιδί τοὺς ἐσύστησε πρῶτα νὰ μὴ φωνάζουν τόσο δυνατὰ καὶ ὕστερα

Ἐφάνηκε ἕνας οὐρανὸς ἡπείων... (Σελ. 203 στ. α')

